

**Colegiul de disciplină și etică
de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor**

H O T Ă R Ă R E nr. 3-37/2025

**cu privire la examinarea contestației depuse de către cet. XXXXXX XXXXXX,
împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din xx.xx.2025 în
privața procurorului în Procuratura Anticorupție Oficiul Sud, Anatolie
Ciuleacu**

mun.Chișinău

07 mai 2025

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor,
având în componența sa:

Președinte – Alexandru Lozan

Membrii – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șuşu, Vitalie Sîli, Oleg
Televca, Pavel Țurcan

examinând în ședință publică contestația depusă de către cet. XXXXXX XXXXXX,
împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din 12.02.2025, privind
încetarea procedurii disciplinare în privața procurorului în Procuratura Anticorupție
oficul Sud, Anatolie Ciuleacu,-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea contestației:

La data de 13.02.2025 (nr. 507), 14.02.2025 (nr. 527) și 17.02.2025 (nr. 533),
Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat trei contestații depuse de dl
XXXXXX XXXXXX împotriva Deciziei Inspecției Procurorilor din 12.02.2025.

Ulterior, la datele de 13.02.2025 și 19.02.2025, aceste contestații au fost
înregistrate la Colegiul de disciplină și etică sub numerele 58, 59 și 60.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale contestațiilor

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor prin Decizia din
12.02.2025, la data de 13.02.2025, cetățeanul XXXXXX XXXXXX a înregistrat o
contestație împotriva acesteia, solicitând Colegiului de disciplină și etică admiterea
contestației și dispunerea tragerii la răspundere disciplinară a procurorului Anatolie
Ciuleacu din cadrul Procuraturii Anticorupție, oficiul Sud.

Ulterior, la datele de 14 și 17.02.2025, la Consiliul Superior al Procurorilor au
fost înregistrate alte două contestații cu conținut similar, formulate de același
petiționar, prin care s-a reiterat solicitarea de admitere a contestațiilor și dispunere
a tragerii la răspundere disciplinară a procurorului Anatolie Ciuleacu din cadrul
Procuraturii Anticorupție, oficiul Sud.

Din perspectiva art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor
de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen
de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare rezultă că decizia de încetare a procedurii
disciplinare a fost emisă la data de 12.02.2025, iar contestațiile formulate de către dl
XXXXXX XXXXXX au fost depuse în termenul legal prevăzut pentru exercitarea căii de
atac.

În consecință, Colegiul constată că autorul contestațiilor a respectat termenul procedural de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Cu referire la sesizare

La datele de 16.01.2025 (nr. 116) și 24.01.2025 (nr. 289), Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a reînregistrat sesizarea formulată de dl XXXXXX XXXXXX, prin care se solicita tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Anatolie Ciuleacu din cadrul Procuraturii Anticorupție, pentru pretinse fapte susceptibile de a întruni elementele unei abateri disciplinare.

Ulterior, la data de 30.01.2025, sesizarea respectivă a fost înregistrată la Secția juridică și management a documentelor a Inspecției procurorilor, sub nr. 22s/25.

De asemenea, la data de 23.01.2025, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat o altă sesizare a aceluiași petiționar (nr. 272), cu un conținut identic celei menționate, transmisă spre examinare de către Aparatul Președintelui Republicii Moldova.

Prin decizia inspectorului-șef din 31.01.2025, având în vedere identitatea de conținut a sesizărilor, acestea au fost conexate într-o procedură unică, care a primit numărul de înregistrare 22s/25.

Din conținutul sesizărilor sus-menționate rezultă că pretinsele abateri disciplinare imputate procurorului Anatolie Ciuleacu, din cadrul Procuraturii Anticorupție, oficiul XXXXXX, constau în următoarele:

- Emiterea ordonanței din 25.12.2024, în condițiile în care, potrivit art. 54 alin. (1) pct. 1) și art. 33 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) din Codul de procedură penală, acesta s-ar fi aflat în stare de incompatibilitate, întrucât anterior, la data de 31.05.2024, s-a pronunțat în același proces penal;

- Neexecutarea, de către procurorul Ciuleacu, precum și de alți procurori care au examinat cauza, a încheierii din 11.12.2023 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, prin care se dispunea efectuarea confruntărilor între persoanele audiate, ale căror declarații conțineau divergențe;

- Acuzația că procurorul-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolai Levandovschi, ar fi săvârșit o infracțiune, determinându-l pe numitul XXXXXX XXXXXX să-i ofere mită, fapt pretins susținut de declarațiile martorului XXXXXX XXXXXX, mesajele scrise și înregistrările audio ale lui XXXXXX XXXXXX, precum și de alte mijloace de probă. Se susține că motivul coruperii a fost interesul personal al procurorului XXXXXX XXXXXX, confirmat prin inițierea ulterioară, sub controlul său direct, a două cauze penale împotriva aceluiași denunțător;

- Nerespectarea de către procurorul Ciuleacu a obligației prevăzute de art. 54 alin. (3) din Codul de procedură penală de a formula declarație de abținere în raport cu cauza menționată, deși existau temeiuri în acest sens. Această omisiune este invocată drept încălcare a art. 6 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură și este calificată drept abatere disciplinară în sensul art. 38 din aceeași lege.

În urma examinării sesizărilor, prin decizia din 12.02.2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare față de procurorul nominalizat, motivând lipsa temeiurilor legale pentru tragerea la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția emisă, dl XXXXXX XXXXXX a formulat o nouă contestație, adresată Consiliului Superior al Procurorilor.

Cu referire la fondul pretinsei cauze disciplinare

În ambele sesizări, formulate de către XXXXXX XXXXXX, se invocă aceleași presupuse abateri disciplinare, pretins comise de procurorul Anatolie Ciuleacu în cadrul instrumentării procesului penal nr. XXXXXX, și anume:

I. Emiterea ordonanței din xx.xx.2025, în condițiile în care, potrivit art. 54 alin. (1) pct. 1) și art. 33 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) din Codul de procedură penală, acesta s-ar fi aflat în stare de incompatibilitate, întrucât anterior, la data de 31.05.2024, s-a pronunțat în același proces penal;

II. Neexecutarea, de către procurorul Ciuleacu, precum și de alți procurori care au examinat cauza, a încheierii din xx.xx.2023 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, prin care se dispunea efectuarea confruntărilor între persoanele audiate, ale căror declarații conțineau divergențe;

III. Nerespectarea de către procurorul Ciuleacu a obligației prevăzute de art. 54 alin. (3) din Codul de procedură penală de a formula declarație de abținere în raport cu cauza menționată, deși existau temeiuri în acest sens. Această omisiune este invocată drept încălcare a art. 6 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură și este calificată drept abatere disciplinară în sensul art. 38 din aceeași lege.

IV. Acuzația că procurorul-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolai Levandovschi, ar fi săvârșit o infracțiune, determinându-l pe numitul XXXXXX XXXXXX să-i ofere mită, fapt pretins susținut de declarațiile martorului XXXXXX XXXXXX, mesajele scrise și înregistrările audio ale lui XXXXXX XXXXXX, precum și de alte mijloace de probă. Se susține că motivul coruperii a fost interesul personal al procurorului Levandovschi, confirmat prin inițierea ulterioară, sub controlul său direct, a două cauze penale împotriva aceluiași denunțator;

Abaterea disciplinară pretinsă a fi comisă de către procurori în opinia autorului sesizării

Din perspectivă disciplinară, acțiunile/inacțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, urmează a fi analizate dacă întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură în coraport cu art.6 alin.3) al aceleași legi.

Cu referire la soluția Inspecției procurorilor

Prin decizia Inspecției procurorilor, din 12.02.2025 s-a hotărât încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța, Inspecția a reținut că, *„Din perspectivă disciplinară, Inspecția procurorilor va verifica dacă acțiunile procurorului Anatolie Ciuleacu, întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură – îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3).*

Conform art. 41 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii

disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia...’’.

Cu referire la situația de pretinsă incompatibilitate

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a constatat că, citez: „...potrivit articolul 54 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul nu poate participa la desfășurarea procesului în cauza penală dacă există cel puțin una din circumstanțele stabilite de articolul 33 [*incompatibilitatea judecătorului*], care interzice, *inter alia*, participarea judecătorului la judecarea succesivă a aceleiași cauze penale. Totodată, Curtea observă că articolul 54 alin. (2) din Codul de procedură penală reglementează în mod distinct chestiunea participării ulterioare la judecarea aceleiași cauze a procurorului care a exercitat urmărirea penală. Astfel, potrivit acestui articol, faptul că procurorul a participat la exercitarea urmăririi penale, a condus sau a controlat acțiuni de procedură penală sau a reprezentat învinuirea în fața instanței de judecată nu constituie un impediment pentru participarea sa ulterioară la judecarea aceleiași cauze penale. [...] Așadar, standardul aplicabil procurorilor cu privire la dubla participare este diferit de standardul în această materie aplicabil judecătorilor.

Mai mult, din Hotărârea CtEDO în cauza *Boicenco versus Moldova*, pentru aprecierea faptului dacă o investigație este adecvată, trebuie luate în considerație următoarele criterii:

- o investigație este efectivă, dacă persoanele competente de a o efectua sunt independente de persoanele implicate în evenimentele supuse investigației.

Din acest punct de vedere, stabilesc că procurorul Ciuleacu este procuror în Procuratura Anticorupție, care este o procuratură specializată, iar dl Levandovschi este procuror al unei procuraturi teritoriale.

Potrivit art. 13 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură raportat la art. 53¹ alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere procesual, procuror ierarhic superior este pentru procurorii din procuratura specializată – procurorul-șef al procuraturii specializate sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite, și Procurorul General, iar pentru procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale, conform competențelor stabilite, și Procurorul General.

În consecință, se reține că între procurorii Anatolie Ciuleacu și Nicolai Levandovschi nu există relații de subordonare procesual-ierarhică.

Totodată, ierarhia administrativă în cadrul Procuraturii este reglementată de art. 12 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, în corelare cu prevederile Capitolului IV din Regulamentul Procuraturii, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 33/3 din 03.05.2022.

Pe baza acestor dispoziții legale și regulamentare, se constată că nu există nici raporturi de subordonare instituțională între procurorul Ciuleacu și procurorul-șef interimar Levandovschi.

- independența celui ce efectuează investigația trebuie să fie reală. Acest criteriu evidențiază disponibilitatea celui ce efectuează investigația de a pune în balanță probe prezentate de ambele părți oponente.

Se constată, astfel, că în conținutul ordonanței adoptate, procurorul Anatolie Ciuleacu a examinat atât probe prezentate de către dl XXXXXX XXXXXX, cât și cele prezentate de partea oponentă, fără a-și fundamenta concluziile în mod preponderent pe argumentele uneia dintre părți.

- investigația trebuie să fie deplină. Aceasta înseamnă că autoritățile trebuie întotdeauna să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor.

În acest context, reieșind din materialele procesului penal, precum și din constatările procurorului ierarhic superior consemnate în ordonanța din xx.xx.2025, se constată că Inspekția procurorilor nu a administrat probe care să creeze suspiciuni rezonabile privind lipsa de independență sau, după caz, de imparțialitate a procurorului Anatolie Ciuleacu în exercitarea controlului suplimentar asupra lucrărilor procesului penal.

Cu referire la motivarea ordonanței din 25.12.2024 și la comunicarea actului

Examinarea ordonanței din 25.12.2024, emisă de procurorul Anatolie Ciuleacu din cadrul Procuraturii Anticorupție, evidențiază că aceasta este motivată în fapt și în drept, cu trimitere expresă la cadrul normativ aplicabil cauzei, la materialul probator administrat în cursul procesului penal, precum și la elemente de jurisprudență și doctrină relevante pentru infracțiunile investigate (art. 327, 328 și/sau 329 Cod penal), respectiv, după caz, pentru contravențiile incidente (art. 312 și/sau 313 Cod contravențional).

Or, a arătat procurorul Anatolie Ciuleacu în conținutul ordonanței sale că, existența infracțiunilor prevăzute de art.327, art.328 și art.329 Cod penal este condiționată de survenirea unei urmări prejudiciabile (n.a. - *daună*), urmare care trebuie să fie determinată și efectivă, ceea ce în speța respectivă lipsește.

Pe cale de consecință, este evidentă lipsa și a unei alte componente a laturii obiective a infracțiunii - cum este legătura de cauzalitate dintre acțiunea/inacțiunea prejudiciabilă și dauna produsă.

La fel, a punctat procurorul că primirea persoanei în audiență, explicarea dreptului de a depune o plângere penală și preluarea plângerii în gestiune, sunt competențe inerente funcției de procuror conducător într-o procuratură, competențe cu care procurorul Levandovschi este investit prin lege și de la care nu a deviat.

Mai mult, pentru a garanta dreptul dlui XXXXXX XXXXXX de acces la justiție și la un recurs efectiv, urmare a adoptării ordonanței sale din 25.12.2024, procurorul Ciuleacu a comunicat în termenul prevăzut de art. 274 alin.(5) Cod de procedură penală, dlui XXXXXX XXXXXX, soluția astfel adoptată, cu explicarea modului și termenului de atac, în caz de dezacord (n.a. - *exercițiu procedural de care dl XXXXXX XXXXXX s-a prevalat la data de xx.xx.2025*).

Dincolo de cele menționate, verificarea realizată de Inspecție, a constatat că urmare a intervențiilor controlului judiciar exercitat anterior, nu au fost declarate nule acțiuni efectuate în cadrul procesului penal or, soluțiile acestora (n.a. – *ale judecătorilor de instrucție*) au fost focusate în exclusivitate pe faptul că anchetele realizate nu au corespuns criteriului de plenitudine, care este unul abstract (n.a. – *volumul probatoriului pe care un procuror îl poate aprecia ca fiind suficient pentru a da o concluzie, o entitate de control ierarhic/judiciar, îl poate aprecia ca fiind insuficient*).

Este necesar de evidențiat că, potrivit prevederilor art. 3 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Controlul ordonanței din xx.xx.2024 în căile de atac

Dezacordul exprimat de dl XXXXXX XXXXXX față de ordonanța emisă de procurorul Anatolie Ciuleacu la data de 25.12.2024 s-a materializat prin depunerea, la 15.01.2025, a unei plângeri adresate procurorului ierarhic superior.

Așa cum s-a menționat anterior, prin ordonanța din 23.01.2025, procurorul ierarhic superior a respins plângerea ca fiind neîntemeiată.

Totodată, faptele și argumentele invocate de către dl XXXXXX XXXXXX în sesizarea cu caracter disciplinar – reflectate, de altfel, și în contestația formulată – au fost examinate de procurorul ierarhic superior, care le-a calificat ca fiind acțiuni efectuate cu respectarea cadrului legal aplicabil.

Acesta s-a pronunțat inclusiv asupra inexistenței unei stări de incompatibilitate a procurorului Anatolie Ciuleacu, precum și cu privire la omisiunea efectuării confruntărilor, concluzionând că nu se impune tragerea la răspundere disciplinară. (n.a. - *cu referire la acest din urmă argument, s-a menționat că nu s-a indicat în ce constau pretensele divergențe între declarații și, la fel, nu sunt identificabile persoanele cu declarații divergente*). Despre ordonanța din 23.01.2025, dl XXXXXX XXXXXX a fost informat prin adresa nr.xx din aceeași dată, la care a fost anexată ordonanța adoptată, cu explicarea modalității de contestare, în caz de dezacord.

În context, la data realizării verificării de către Inspecția procurorilor, ordonanța procurorului Anatolie Ciuleacu din 25.12.2024 era în vigoare, bucurându-se de prezumția de legalitate și temeinicie. Mai mult, Inspecția procurorilor sesizează caracterul selectiv al procurorilor a căror răspundere disciplinară se cere a fi angajată or, în procesul penal nr.XXXXXX au adoptat soluții și alți procurori, inclusiv în ordine de control ierarhic, dar acțiunile/inacțiunile acestora nu sunt criticate.

Urmare a verificării sesizării și materialului probatoriu administrat, inclusiv lecturarea și analiza soluțiilor adoptate, nu s-a stabilit îndeplinirea necorespunzătoare de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, a atribuțiilor de serviciu în cadrul procesului penal nr.XXXXXX, respectiv nu au fost admise acțiuni/inacțiuni care ar putea constitui abatere disciplinară.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică

Analizând contestațiile formulate, materialele acumulate în cadrul verificărilor efectuate de către Inspekția procurorilor, precum și actele administrate în ședința Colegiului, și examinând argumentele invocate de către dl XXXXXX XXXXXX, Colegiul de disciplină și etică constată că aceste contestații sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, cu menținerea deciziei Inspekției procurorilor din 12.02.2025.

În continuare, Colegiul va proceda la o analiză detaliată a pretinselor abateri disciplinare invocate de petiționar, presupus a fi fost comise de procurorul Anatolie Ciuleacu din cadrul Procuraturii Anticorupție, oficiul Sud, în contextul instrumentării procesului penal nr. XXXXXX.

I. La efectuarea urmăririi penale în cadrul procesului penal nr. XXXXXX, procurorul Anatolie Ciuleacu, era în situație de incompatibilitate atunci când a purces în mod repetat la administrarea suplimentară a probatoriului și a emis soluția de neîncepere a urmăririi penale.

La acest argument, Colegiul subliniază faptul că abaterea disciplinară constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu și aceasta urmează să fie comise cu intenție sau din neglijență gravă.

În art.38 din Legea cu privire la Procuratură, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

În același context art.38¹ alin.(1) și (2) din Legea cu privire la procuratură prevede că „...*Se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care procurorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 38 lit. f), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește sau admite survenirea consecinței respective.*

(2) Se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care procurorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art. 38 lit. f) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiată că această consecință nu se va produce.

Lipsa de previziune manifestată de procuror trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului și să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației concrete care ar face-o înțeleasă....”.

Aceste dispoziții sunt esențiale pentru analiza oricărei sesizări disciplinare și reprezintă criteriul fundamental în stabilirea răspunderii.

Colegiul, reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, *vinovăție* și *legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs*, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În acest sens, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată*, și pe de altă parte, *nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar*.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud

orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

În condițiile prevederilor art. 20, 298-299¹ și 313 din Codul de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului ierarhic superior și a instanței judecătorești.

În consecință, *activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă doar controlului procurorului ierarhic superior și controlului judecătoresc*, orice altă formă de control reprezentând o imixtiune în independența decizională a acestuia.

În continuare Colegiul remarcă faptul că potrivit art. 54 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul nu poate participa la desfășurarea procesului în cauza penală dacă există cel puțin una din circumstanțele stabilite de articolul 33 [*incompatibilitatea judecătorului*], care interzice, *inter alia*, participarea judecătorului la judecarea succesivă a aceleiași cauze penale și anume:

- *Judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat dacă el a luat în această cauză hotărâri anterioare judecății în care și-a expus opinia asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului;*

- *Judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cit și pe cale ordinară sau extraordinară de atac și urmează a fi recuzat și în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță, pe cale ordinară sau extraordinară de atac, precum și în cazul participării ca judecător de instrucție.*

Totodată, Curtea observă că articolul 54 alin. (2) din Codul de procedură penală reglementează în mod distinct chestiunea participării ulterioare la judecarea aceleiași cauze a procurorului care a exercitat urmărirea penală. Astfel, potrivit acestui articol, faptul că procurorul a participat la exercitarea urmăririi penale, a condus sau a controlat acțiuni de procedură penală sau a reprezentat învinuirea în fața instanței de judecată nu constituie un impediment pentru participarea sa ulterioară la judecarea aceleiași cauze penale. [...]

Așadar, standardul aplicabil procurorilor cu privire la dubla participare este diferit de standardul în această materie aplicabil judecătorilor.

Mai mult ca atât în Hotărârea CtEDO în cauza *Boicenco versus Moldova*, pentru aprecierea faptului dacă o investigație este adecvată, trebuie luate în considerație următoarele criterii:

- o investigație este efectivă, dacă persoanele competente de a o efectua sunt independente de persoanele implicate în evenimentele supuse investigației.

Din acest punct de vedere, stabilesc că procurorul Anatolie Ciuleacu este procuror în Procuratura Anticorupție, care este o procuratură specializată, iar dl XXXXXX XXXXXX este procuror al unei procuraturi teritoriale.

Potrivit art. 13 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură raportat la art. 53¹ alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere procesual, procuror ierarhic superior este pentru procurorii din procuratura specializată – procurorul-șef al procuraturii specializate sau adjunctul acestuia, conform competențelor stabilite, și Procurorul General, iar pentru procurorul-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia – procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale, conform competențelor stabilite, și Procurorul General.

În consecință, se reține că între procurorii Anatolie Ciuleacu și Nicolai Levandovschi nu există relații de subordonare procesual-ierarhică.

Totodată, ierarhia administrativă în cadrul Procuraturii este reglementată de art. 12 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, în corelare cu prevederile Capitolului IV din Regulamentul Procuraturii, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 33/3 din 03.05.2022.

Pe baza acestor dispoziții legale și regulamentare, se constată că nu există nici raporturi de subordonare instituțională între procurorul Ciuleacu și procurorul-șef interimar Levandovschi.

În acest context, Colegiul de disciplină și etică subliniază că nu are competența de a analiza temeinicia sau corectitudinea deciziei emise, acest fapt îi revine procurorului ierarhic superior sau controlului judiciar.

Analiza disciplinară se va limita strict la aprecierea dacă acțiunile procurorului Anatolie Ciuleacu au fost rezultatul unei conduite săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă, astfel cum acestea sunt definite de art. 38 lit.(a) și art.6 alin3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratura.

Examinarea motivării de fapt și de drept expuse în ordonanța din xx.xx.2025 precum și controlul ordonanței din xx.xx.2024

Colegiul reține că autorul contestațiilor a formulat critici cu privire la modul în care procurorul Anatolie Ciuleacu, din cadrul Procuraturii Anticorupție, oficiul Sud, a motivat actele procedurale emise, raportându-se la probatoriul administrat în cauză.

În continuare, Colegiul va examina, în raport cu fiecare normă penală invocată în sesizare, dacă procurorul a acționat cu intenție sau, după caz, cu o formă gravă de neglijență în procesul de calificare juridică a faptelor – elemente esențiale pentru angajarea răspunderii disciplinare, în conformitate cu art. 38¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura.

În ceea ce privește încadrarea faptelor în temeiul art. 327 Cod penal, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a argumentat în mod temeinic că alegerea acestui text de lege este susținută atât de legislație, cât și de practica instanțelor de judecată. Potrivit constatărilor Inspecției se atestă că:

Examenul ordonanței din 25.12.2024 adoptată de procurorul în Procuratura Anticorupție, Anatolie Ciuleacu, reliefează că aceasta conține aspecte de motivare, cu trimitere la cadrul normativ aplicabil speței, la probatoriul administrat în cursul procesului penal, trecute prin filtrul jurisprudenței și doctrinei ancorate genului de infracțiuni investigate (art.327 și/sau art.328, 329 Cod penal) sau, după caz, contravenții (art.312 sau/și art.313 Cod contravențional).

Or, a arătat procurorul Anatolie Ciuleacu în conținutul ordonanței sale că, existența infracțiunilor prevăzute de art.327, art.328 și art.329 Cod penal este condiționată de survenirea unei urmări prejudiciabile (n.a. - *daună*), urmare care trebuie să fie determinată și efectivă, ceea ce în speța respectivă lipsește. Pe cale de consecință, este evidentă lipsa și a unei alte componente a laturii obiective a infracțiunii - cum este legătura de cauzalitate dintre acțiunea/inacțiunea prejudiciabilă și dauna produsă. La fel, a punctat procurorul că primirea persoanei în audiență, explicarea dreptului de a depune o plângere penală și preluarea plângerii în gestiune, sunt competențe inerente funcției de procuror conducător într-o procuratură, competențe cu care procurorul Levandovschi este investit prin lege și de la care nu a deviat.

Mai mult, pentru a garanta dreptul dlui Xxxxxxx Xxxxxxx de acces la justiție și la un recurs efectiv, urmare a adoptării ordonanței sale din 25.12.2024, procurorul

Anatolie Ciuleacu a comunicat în termenul prevăzut de art. 274 alin.(5) Cod de procedură penală, dlui XXXXXX XXXXXX, soluția astfel adoptată, cu explicarea modului și termenului de atac, în caz de dezacord (n.a. - *exercițiu procedural de care dl XXXXXX XXXXXX s-a prevalat la data de 15.01.2025*).

Dincolo de cele menționate, verificarea realizată de Inspecție, a constatat că urmare a intervențiilor controlului judiciar exercitat anterior, nu au fost declarate nule acțiuni efectuate în cadrul procesului penal or, soluțiile acestora (n.a. – *ale judecătorilor de instrucție*) au fost focusate în exclusivitate pe faptul că anchetele realizate nu au corespund criteriului de plenitudine, care este unul abstract (n.a. – *volumul probatoriului pe care un procuror îl poate aprecia ca fiind suficient pentru a da o concluzie, o entitate de control ierarhic/judiciar, îl poate aprecia ca fiind insuficient*).

În consecință, Colegiul împărtășește poziția exprimată de Inspecția procurorilor și constată că, în ceea ce privește motivarea ordonanței, procurorul Anatolie Ciuleacu a acționat în limitele competenței sale profesionale, iar analiza factuală și juridică a fost realizată într-un cadru legal și cu respectarea exigențelor de raționalitate și echilibru.

Nu au fost identificate elemente care să indice o conduită intenționat eronată sau o lipsă gravă de diligență profesională, de natură să atragă răspunderea disciplinară.

În plus, Colegiul reține că, potrivit informației suplimentare prezentate de către inspectorul raportor s-a constatat că prin Încheierea Judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul sediul Central din 25.02.2025 s-a dispus respingerea plîngerii înaintate de către XXXXXX XXXXXX privind anularea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale emise de către procurorul Anatolie Ciuleacu, precum și ordonanța procurorului ierarhic superior din 23.01.2025.

Însuși Colegiul de disciplină și etică reiterează o regulă fundamentală derivată din jurisprudența națională, standardele internaționale privind independența procurorului și principiile de drept procesual penale, conform căreia simpla diferență de opinie în ceea ce privește calificarea juridică a unei fapte nu poate constitui în sine un temei de angajare a răspunderii disciplinare. În activitatea sa, procurorul exercită atribuții ce implică o analiză complexă de fapt și de drept, iar alegerea încadrării juridice presupune examinarea elementelor constitutive ale infracțiunii, raportate la probatoriul disponibil în dosar. Această activitate presupune un anumit grad de apreciere profesională, care este protejat de principiul independenței funcționale.

Este unanim recunoscut, atât doctrinar, cât și în practica disciplinară, că răspunderea disciplinară intervine doar în cazul în care fapta a fost comisă cu intenție sau din neglijență gravă, conform art.38¹ alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Procuratură. Astfel, nu este suficientă simpla existență a dezacordului invocate de părți privind aprecierea juridică a procurorilor pentru a activa mecanismele disciplinare.

Ori, în practică, este inevitabil ca procurorii și părțile implicate în proces să aibă opinii juridice divergente cu privire la aceeași speță. Tocmai de aceea, Codul de procedură penală prevede căile legale de atac, ceea ce demonstrează că sistemul de drept tolerează și chiar prevede corectări în dinamica procesului, fără a le asocia cu vina sau culpabilitatea autorului actului inițial.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în mod constant că răspunderea disciplinară nu trebuie confundată cu controlul de legalitate sau de oportunitate al actelor procesuale.

Orice altă interpretare ar crea un precedent periculos, în care fiecare soluție diferită de cea a instanței ar putea genera o anchetă disciplinară – fapt ce ar submina însăși independența profesiei de procuror.

Așadar, diferența de opinie juridică – este un fenomen firesc, înrădăcinat în natura activității judiciare și nu poate reprezenta temei de sancțiune disciplinară decât în condițiile expres prevăzute de lege, respectiv atunci când este dovedită rea-credință, neglijență gravă sau afectarea gravă a drepturilor procesuale ale părților.

În final, Colegiul constată că în acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, nu se regăsește forma de vinovăție cerută de art. 38 lit.a) precum și art.6 alin.3) din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la procuratură, pct.77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020), Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația depusă de către cet.Xxxxxx Xxxxxx, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 12.02.2025 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, ca fiind neîntemeiată.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președinte al
Colegiului de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN